

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10.02.2006, sp. zn. 10 Nt 351/2006, ECLI:CZ:KSHK:2006:10.NT.351.2006.1

Číslo: 33/2007

Právní věta: Důvodem k odnětí a přikázání věci podle § 25 tr. ř. zpravidla nemůže být skutečnost, že jedním z poškozených je i příslušný okresní soud. Skutečnost, že ve věci vystupuje jako jeden z poškozených také Česká republika – příslušný okresní soud, tedy v širším smyslu zaměstnavatel soudců příslušného soudu, sama o sobě nezakládá takový poměr soudců tohoto soudu k věci, který by jim bránil nestranně rozhodovat.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 10.02.2006

Spisová značka: 10 Nt 351/2006

Číslo rozhodnutí: 33

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Odnětí a přikázání věci

Předpisy: čl. 38 odst. 1 předpisu č. 2/1993Sb.
§ 25 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v trestní věci obviněného Z. Ž. vedené u Okresního soudu v Náchodě pod sp. zn. 1 T 15/2006 tak, že se trestní věc obviněného okresnímu soudu neodnímá.

Z o d ů v o d n ě n í :

K Okresnímu soudu v Náchodě byla na obviněného podána obžaloba pro trestný čin poškození věřitele podle § 256 odst. 1 písm. a), odst. 3 tr. zák., jehož se měl dopustit v Č. S. vůči 71 věřitelům, mezi nimiž je v obžalobě uveden i Okresní soud v Náchodě (pohledávka ve výši 2160 Kč).

Předsedkyně senátu Okresního soudu v Náchodě předložila spis Krajskému soudu v Hradci Králové s návrhem na odnětí věci a její přikázání podle § 25 tr. ř. jinému věcně příslušnému soudu s odůvodněním, že jedním z poškozených věřitelů je podle obžaloby i Okresní soud v Náchodě.

Krajský soud projednal návrh v neveřejném zasedání a dospěl k závěru, že není důvodný.

V daném případě není sporu o tom, že podle obecných ustanovení je věcně i místně příslušným k projednání věci Okresní soud v Náchodě. Podle § 25 tr. ř. může být věc z důležitých důvodů

příslušnému soudu odňata a přikázána jinému soudu téhož druhu a stupně. Zákon blíže nestanoví, co jsou důležité důvody ve smyslu tohoto ustanovení. Ustálenou judikaturou a soudní praxí jsou za rozhodující považovány okolnosti garantující objektivitu soudního řízení, výchovné působení na pachatele a společnost, jakož i rychlé a hospodárné projednání věci. Jednotlivé okolnosti je nutno posuzovat ve vzájemné souvislosti. Je tedy třeba zjistit, zda uplatnění zásad trestního řízení a dosažení jeho účelu bude v konkrétním případě lépe zajištěno, pokud bude ve věci rozhodovat jiný věcně příslušný soud, tedy soud, jehož místní příslušnost není dána. Důležité důvody se tedy musí opírat o skutečnosti, které brání příslušnému soudu věc projednat a rozhodnout za dodržení všech v úvahu přicházejících zásad trestního řízení. Základním důvodem zákonné možnosti, tzv. delegace věci, je bezpochyby potřeba vyloučit jakékoliv pochybnosti o nestrannosti soudu. V tomto směru se tedy institut delegace opírá o ústavní zásadu nestrannosti soudu vyjádřenou v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Zmíněné pochybnosti však nemohou být ryze subjektivní povahy, nýbrž je třeba, aby měly objektivní základ. S tím souvisí zásada, že delegace nesmí být nikdy prostředkem k odnětí obviněného jeho zákonnému soudci a tím porušení ústavní zásady zákonného soudce vyjádřené v čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Rozhodnutí o odnětí a přikázání věci je průlomem do této posléze uvedené ústavní zásady, a proto se judikatura obecných soudů i Ústavního soudu ČR postupně přiklání k užšímu (restriktivnímu) výkladu ustanovení § 25 tr. ř. Např. z nálezu Ústavního soudu [III. ÚS 90/95](#) ze dne 7. 12. 1995 vyplývá, že rozhodnutí o delegaci je rozhodnutím zcela výjimečným a že důležité důvody ve smyslu § 25 tr. ř. musí být zřetelné, zřejmé, bezpochybné a jednoznačně prokázané. Důvody k odnětí a přikázání věci podle § 25 tr. ř. lze tedy v případech, jako je tento (tedy kde je naznačována možnost zpochybňování nestrannosti soudu), dovozovat zpravidla pouze tehdy, jsou-li dány důvody vyloučení u všech soudců příslušného soudu.

V tomto kontextu je třeba posuzovat i návrh předsedkyně senátu Okresního soudu v Náchodě, když tato v návrhu ani netvrdí, že by byla z vykonávání úkonů v této trestní věci vyloučena podle § 30 odst. 1 tr. ř., a tím méně, že by byli vyloučeni všichni soudci Okresního soudu v Náchodě. Jakékoli skutečné pochybnosti o nestrannosti soudu z výše uvedeného důvodu lze vyloučit. Tím, že ve věci vystupuje jako jeden z řady poškozených také Česká republika - Okresní soud v Náchodě, tedy v širším smyslu zaměstnavatel soudců příslušného soudu, nemůže být založen takový poměr soudců tohoto soudu k věci, který by jim bránil nestranně rozhodovat. Kromě toho by pak mohla být do určité míry zpochybňována i nestrannost soudců jiných soudů jakožto „zaměstnanců“ poškozeného českého státu. Pokud by zmíněná skutečnost mohla vést k zaujatosti soudce proti obviněnému, byla by tím zpochybněna profesionalita dotyčného soudce. Ostatně jedním z důvodů oddělení státní správy soudů (do níž patří i správa pohledávek) a výkonu vlastního soudnictví je i požadavek, aby soudci nebyli okolnostmi souvisejícími se správou soudů nijak ohrožováni ve své nezávislosti a tudíž i nestrannosti. Na uvedených závěrech by nic neměnila ani skutečnost, že by některý ze správních úředníků soudu byl ve věci navržen jako svědek.

Lze tedy uzavřít, že z návrhu na delegaci ani z obsahu spisu nejsou patrné žádné skutečnosti, z nichž by vznikaly pochybnosti týkající se některého či dokonce všech soudců Okresního soudu v Náchodě o jejich možnosti nestranně ve věci rozhodovat. U soudců příslušného soudu není dán k věci vztah vzbuzující pochybnosti o objektivitě soudce, tedy ani důvod jejich vyloučení ve smyslu § 30 odst. 1 tr. ř., když k profesionalitě a etice soudce patří i to, že důvody pro jeho vyloučení budou jen zcela výjimečné. Případné pochybnosti o objektivitě soudu by tedy byly jen zcela subjektivní a spekulativní povahy, když objektivně není skutečnostmi uváděnými v návrhu podložen závěr, že by takové okolnosti bránily spravedlivému projednání věci příslušným soudem a tedy zákonným soudcem.

Z těchto důvodů krajský soud rozhodl tak, že podle § 25 tr. ř. se tato trestní věc Okresnímu soudu v Náchodě neodnímá.